

DECIZIE

11 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Iurie Bejenaru
Aliona Miron
Nina Vascan

examinând recursul depus de Alexandr Stoianoglo, reprezentat de avocatul Iurie Mărgineanu,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Alexandr Stoianoglo împotriva Consiliului Superior al Procurorilor cu privire la anularea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-147/2021 din 18.11.2021 cu privire la examinarea adresării doamnei Inga Grigoriu cu privire la pretinse acțiuni ilegale ale Procurorului General (suspendat de drept din funcție) Alexandr Stoianoglo, împotriva încheierii din 24 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La data de 6 decembrie 2021, Alexandr Stoianoglo, prin intermediul reprezentantului său, avocatul Mărgineanu Iurie, a sesizat Curtea de Apel Chișinău cu acțiunea de contencios administrativ împotriva Consiliului Superior al Procurorilor prin care a solicitat anularea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-147/2021 din 18.11.2021 cu privire la examinarea adresării doamnei Inga Grigoriu cu privire la pretinse acțiuni ilegale ale Procurorului General (suspendat de drept din funcție) Alexandr Stoianoglo.

Suspendarea executării hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-147/2021 din 18 noiembrie 2021 cu privire la examinarea adresării doamnei Inga Grigoriu cu privire la pretinse acțiuni ilegale ale Procurorului General (suspendat de drept din funcție), Alexandr Stoianoglo.

Prin încheierea din 24 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a declarat inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de Alexandr Stoianoglo împotriva Consiliului Superior al Procurorilor privind anularea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-147/2021 din 18.11.2021 cu privire la examinarea adresării doamnei Inga Grigoriu cu privire la pretinse acțiuni ilegale ale Procurorului General (suspendat de drept din funcție) Alexandr Stoianoglo, pe motiv că, reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17 Cod administrativ. S-a explicat reclamantului Alexandr Stoianoglo, că declararea acțiunii ca inadmisibilă în temeiul art.207 alin.(2) lit. e) Cod administrativ exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant cu aceeași acțiune.

La 10 martie 2022 Alexandr Stoianoglo, reprezentat de avocatul Iurie Mărgineanu, a depus recurs împotriva încheierii din 24 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii contestate cu transmiterea cauzei la Curtea de Apel Chișinău pentru examinare în același complet de judecată (f.d.55-66).

Cu referire la netemeinicia încheierii contestate, recurentul a susținut că instanța de recurs urmează să constate faptul dacă Stoianoglo Alexandr în conformitate cu prevederile art. 5, 10, 17, 20, 39, 189 alin. (1) și 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ are dreptul la înaintarea acțiunii în contencios administrativ în contestare, adică a dreptului de acces la justiție, iar în conformitate cu prevederile art. 36 alin. (2) din Codul administrativ și art. 6 & (1) din CEDO „dreptul la un tribunal”.

Recurentul a precizat că, instanța de recurs urmează să stabilească dacă, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2022, i-a fost lezat un „drept cu caracter civil”, în sensul prevăzut de art. 6 (1) CEDO, și dacă prin declararea inadmisibilă a acțiunii în contencios împotriva hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-147/2021 din 18.11.2021, Alexandr Stoianoglo a fost lipsit de dreptul la un recurs efectiv, în sensul art. 13 din Convenție.

Recurentul a comunicat că hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-147/2021 din 18.11.2021 este un act administrativ individual defavorabil prin care s-a încheiat procedura administrativă conform art. 78 din Codul administrativ. A accentuat că la solicitarea actului administrativ individual respectiv nu era inițiat proces penal și nici urmărire penală, drept urmare, concluzia primei instanțe că părțile se află în raporturi penale este lipsită de temeinicie, precum și faptul că părțile nu se află într-o procedură administrativă.

Recurentul Alexandr Stoianoglo a invocat că, Curtea de Apel Chișinău nu doar eronat a aplicat prevederile art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, dar nejustificat, printr-un argument formal și contradictoriu a exclus hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-147/2021 din 18.11.2021 din noțiunea legală de act administrativ individual. Acest fapt se datorează interpretării izolate a prevederilor care reglementează caracterul uniform al procedurii administrative și procedurii de contencios administrativ, a condițiilor de derogare de la caracterul respectiv pe unele aspecte ale procedurii de îndeplinire a activității administrative, precum și a raporturilor juridice care exclud aplicarea procedurii administrative și procedurii de contencios administrativ.

La fel, recurentul a mai specificat că hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-147/2021 din 18.11.2021 este emisă de o autoritate publică în regim de putere publică, conform art. 10 alin. (1), 7-8 din Codul administrativ.

Recurentul a accentuat că, hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-147/2021 din 18.11.2021 conform art. 10 alin. (1) din Codul administrativ este orice decizie, dispoziție sau altă măsură oficială întreprinsă de Consiliul Superior al Procurorilor. Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-147/2021 din 18.11.2021 conform art. 10 alin. (1) din Codul administrativ este o reglementare care se referă la domeniul dreptului public. Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-147/2021 din 18.11.2021 stabilește consecințe juridice ample față de Stoianoglo Alexandr. Prin urmare, este o reglementare conform art. 10 alin. (1) din Codul administrativ. Hotărârea CSP nr.1-147/2021 din 18.11.2021 constituie conform art. 10 alin. (1) din Codul administrativ un caz individual, fapt care o deosebește de actul administrativ normativ [reglementare abstractă, art. 12 Codul administrativ]. Hotărârea

Consiliul Superior al Procurorilor nr.1-147/2021 din 18.11.2021 se referă la statul juridic al dlui Alexandr Stoianoglo, care este titularul funcției de Procuror General al Republicii Moldova. Astfel, hotărârea CSP nr.1-147/2021 din 18.11.2021 conform art. 10 alin. (1) din Codul administrativ produce nemijlocit efecte juridice față de Stoianoglo Alexandr, efecte care sunt notorii deja la nivel mondial conform art. 22 din Codul administrativ. Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-147/2021 din 18.11.2021 este act administrativ individual atât din punct de vedere a criteriilor formale cât și materiale, iar procedura emiterii este în exclusivitate administrativă.

Finalmente recurentul a precizat că, instanța de fond urma să se expună în motivare și dispozitivul încheierii judecătorești, și în privința cererii de suspendare depusă concomitent cu acțiunea în contestare, inclusiv asupra propunerii de atragere obligatorie a terțului în procesul de contencios administrativ. Totodată, judecătorii erau obligați conform art. art. 25, 202 și 50 din Codul administrativ să se abțină, deoarece anterior au declarat inadmisibilă o altă acțiune în contencios administrativ care se referă din punct de vedere a naturii litigiului și soluției la o problemă identică (acțiunea lui Stoianoglo Alexandr v/s CSP privind anularea hotărârii CSP din 05 octombrie 2021).

Prin referința din 12 aprilie 2022, Consiliul Superior al Procurorilor, reprezentat de Iulian Găinaru, a solicitat declararea recursului depus de Alexandr Stoianoglo, reprezentat de avocatul Iurie Mărgineanu ca fiind inadmisibil și menținerea încheierii din 24 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

În corespundere cu articolul 241 alin. (1) din Codul administrativ, încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi.

Conform articolului 242 din Codul administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată, care a emis încheierea contestată, transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

Din materialele cauzei rezultă că, încheierea din 24 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată avocatului Iurie Mărgineanu, care reprezintă interesele lui Alexandr Stoianoglo, prin intermediul poștei electronice, la 09 martie 2022 (f.d.54).

Astfel, instanța de recurs consideră că Alexandr Stoianoglo, reprezentat de avocatul Iurie Mărgineanu, depunând cererea de recurs la data de 10 martie 2022, s-a conformat prevederilor legale și a respectat termenul instituit de legiuitor la art. 242 din Codul administrativ, pentru demararea căii de atac în ordine de recurs.

Examinând recursul depus de Alexandr Stoianoglo, reprezentat de avocatul Iurie Mărgineanu, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi respins cu menținerea încheierii contestate, din următoarele considerente.

Conform art. 243 alin. (2) din Codul administrativ, instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.

Potrivit art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul.

Din actele cauzei rezultă că, prin hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-147/2021 din 18.11.2021 s-a hotărât: 1.A-1 desemna pe Andrei Balan, procuror în Procuratura Anticorupție, pentru examinarea aspectelor invocate în adresarea doamnei Inga Grigoriu vizând pretinse acțiuni ilegale ale Procurorului General (suspendat de drept din funcție), Alexandr Stoianoglo. 2. A expedia prezenta hotărâre și materialele aferente procurorului în Procuratura Anticorupție, Andrei Balan. 3.Hotărârea se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor.

La data de 6 decembrie 2021, Alexandr Stoianoglo, prin intermediul reprezentantului său, avocatul Mărgineanu Iurie, a sesizat Curtea de Apel Chișinău cu acțiunea de contencios administrativ împotriva Consiliului Superior al Procurorilor prin care a solicitat anularea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-147/2021 din 18.11.2021 cu privire la examinarea adresării doamnei Inga Grigoriu cu privire la pretinse acțiuni ilegale ale Procurorului General (suspendat de drept din funcție) Alexandr Stoianoglo.

Prin încheierea din 24 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a declarat inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de Alexandr Stoianoglo împotriva Consiliului Superior al Procurorilor privind anularea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-147/2021 din 18.11.2021 cu privire la examinarea adresării doamnei Inga Grigoriu cu privire la pretinse acțiuni ilegale ale Procurorului General (suspendat de drept din funcție) Alexandr Stoianoglo, pe motiv că, reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17 Cod administrativ. S-a explicat reclamantului Alexandr Stoianoglo, că declararea acțiunii ca inadmisibilă în temeiul art.207 alin.(2) lit. e) Cod administrativ exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant cu aceeași acțiune.

Articolul art. 21 alin. (1) din Codul administrativ statuează că autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative.

Conform art. 22 alin. (1) din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Prin prisma art. 194 din Codul administrativ, (1) în procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept. (2) În procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

Cercetând starea fapt în baza materialelor și lucrărilor dosarului, Colegiul constată că, prin încheierea din 24 februarie 2022, Curtea de Apel Chișinău a declarat inadmisibilă acțiunea Procurorului General Alexandr Stoianoglo, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ.

Efectuând controlul judiciar al încheierii din 24 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, instanța de recurs a constatat că aceasta a fost emisă în concordanță cu normele de drept procedural.

Potrivit art. 3 din Codul administrativ, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înlăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

În conformitate cu art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Articolul 207 din Codul administrativ prevede la alin. (2) lit. e) că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17.

La rândul său, art. 17 din Codul administrativ definește dreptul vătămăat ca orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Subsidiar, în sensul art. 5 din Codul administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Potrivit art. 6 din Codul administrativ, (1) procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condițiilor, pregătirea și emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condițiilor, pregătirea și încheierea unui contract administrativ sau examinarea condițiilor, pregătirea și întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. (2) Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sînt părți ale procedurii administrative.

Conform art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Ținând cont de faptul că o dispoziție legală nu poate fi ruptă din sistemul normativ din care face parte și nu poate opera în mod izolat, ci trebuie citită în coroborare cu celelalte dispoziții legale incidente care se completează una pe alta ca făcând parte dintr-un sistem juridic coerent, instanța de recurs reține la caz și prevederile art. 20 din Codul administrativ, potrivit căreia dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Articolul 39 din Codul administrativ garantează oricărei persoane, care revendică un drept vătămăat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, dreptul de a se adresa instanței de judecată competente.

La rândul său, art. 189 alin. (1) din Codul administrativ statuează că orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Din coroborarea normelor legale precitate rezultă că unul dintre elementele definitorii ale acțiunii în contencios administrativ este revendicarea unui drept propriu, vătămat prin una din formele activității administrative. Or, în esență, scopul acțiunii în contencios administrativ constă în apărarea unui drept subiectiv concret recunoscut de lege unei anumite persoane. Prin urmare, pentru a fi admisibilă, o acțiune în contencios administrativ trebuie să urmărească revendicarea unui drept subiectiv vătămat.

Astfel, pentru înaintarea acțiunii în contencios administrativ, reclamantul trebuie să invoce un drept al său căruia i se aduce atingere prin activitatea administrativă. În lipsa revendicării unui drept propriu, în sensul art. 17 din Codul administrativ, acțiunea eșuează testul de admisibilitate conform art. 207 din Codul administrativ.

Deci, prevederile art. 17 din Codul administrativ se referă la orice drept subiectiv reglementat de normele dreptului material. Anume dreptul substanțial reglementează situațiile juridice subiective ce caracterizează statutul juridic al persoanelor care participă la viața juridico-publică. Acest argument impune și raționamentul că dreptul procedural reglementează doar formele ce necesită a fi respectate pentru a obține pe cale judiciară o protecție a unui drept subiectiv în sensul art. 17 Cod administrativ.

Raportând la caz cadrul legal enunțat și reieșind din calitatea participanților la proces și constatările sus-menționate, Colegiul denotă că prima instanță întemeiat a ajuns la concluzia inadmisibilității acțiunii formulate de către Alexandr Stoianoglo împotriva Consiliului Superior al Procurorilor cu privire la contestarea actului administrativ.

Concluziile instanței de recurs rezultă din următoarele circumstanțe de fapt și de drept.

În speță, Consiliul Superior al Procurorilor a examinat la 18 noiembrie 2021 adresarea doamnei Inga Grigoriu cu privire la pretinse acțiuni ilegale ale Procurorului General (suspendat de drept din funcție) Alexandr Stoianoglo.

Pentru a răspunde la întrebarea dacă hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-147/2021 din 18.11.2021 îmbracă forma unui act administrativ individual în sensul art. 10 din Codul administrativ și care poate constitui obiectul controlului judecătoresc de legalitate în contencios administrativ, Colegiul va analiza competențele Consiliului Superior al Procurorilor.

Așa, prin prisma art. 68 alin. (1) din Legea cu privire la Procuratură nr. 3 din 25 februarie 2016, Consiliul Superior al Procurorilor este un organ independent, cu statut de persoană juridică, format în vederea participării la procesul de constituire, funcționare și asigurare a autoadministrării sistemului Procuraturii.

Potrivit art. 70 alin. (1) din Legea cu privire la Procuratură nr. 3 din 25 februarie 2016, Consiliul Superior al Procurorilor, ca organ administrativ, are următoarele competențe strict administrative: a) elaborează și aprobă regulamentele privind activitatea sa, privind funcționarea colegiilor sale și alte regulamente care îl vizează; b) elaborează și aprobă regulamentele privind procedura de selecție și cariera procurorilor; c) elaborează proiectul de regulament al Adunării Generale a Procurorilor și proiectele de amendare a acestuia; d) organizează concursul pentru selectarea

candidatului la funcția de Procuror General, pe care îl propune Președintelui Republicii; e) organizează concursuri, selectează și numește pe membrii colegiilor sale din rândul societății civile; f) examinează contestațiile împotriva hotărârilor luate de colegiile sale; g) face propuneri Procurorului General privind numirea, transferul, promovarea, detașarea sau suspendarea procurorilor în condițiile Codului de procedură penală și ale prezentei legi, precum și privind eliberarea din funcție a procurorilor; h) participă la depunerea jurământului de către procurori și de către Procurorul General; i) stabilește numărul de procurori în cadrul fiecărei procuraturii; j) desemnează procurorii în cadrul Consiliului Institutului Național al Justiției; k) aprobă strategia privind formarea inițială și continuă a procurorilor și prezintă avizul asupra planului de acțiuni pentru implementarea acestei strategii; l) examinează și prezintă opinii asupra regulamentului de organizare a concursului de admitere în Institutul Național al Justiției, asupra programelor didactice și a planurilor de învățământ pentru cursurile de formare inițială și continuă din cadrul Institutului Național al Justiției, asupra regulamentului de organizare a concursului pentru suplinirea posturilor didactice, precum și asupra componenței comisiilor pentru examenele de admitere și de absolvire ale Institutului Național al Justiției; m) stabilește numărul de locuri scoase la concursul de admitere pentru instruirea inițială a procurorilor în cadrul Institutului Național al Justiției; n) examinează adresările cetățenilor și ale procurorilor privind chestiunile date în competența sa; o) elaborează proiectul Codului de etică al procurorilor, precum și proiectele de modificare a acestuia, și le propune spre aprobare Adunării Generale a Procurorilor; p) aprobă proiectul bugetului său, pe care îl prezintă Ministerului Finanțelor; q) aprobă structura aparatului Consiliului Superior al Procurorilor; r) participă la elaborarea proiectului de buget al Procuraturii și îl avizează; s) participă la elaborarea planurilor de dezvoltare strategică a Procuraturii; t) avizează proiectele priorităților anuale privind activitatea Procuraturii, elaborate de Procurorul General.

Respectiv, exercitarea atribuțiilor stabilite la art. 70 alin. (1) din Legea cu privire la Procuratură nr. 3 din 25 februarie 2016 pot constitui obiectul controlului judecătoresc de legalitate în contencios administrativ.

Totodată, legea specială Codul de procedură penală a atribuit Consiliului Superior al Procurorilor și atribuții din domeniul dreptului procesual penal.

Potrivit art. 262 alin. (5) din Codul de procedură penală, examinarea sesizărilor despre acțiunile Președintelui Parlamentului, Președintelui Republicii Moldova, Prim-ministrului și examinarea infracțiunilor comise de către aceștia se fac de către Procurorul General sau un procuror desemnat de el. Examinarea sesizărilor despre infracțiunile comise de către Procurorul General se face de către un procuror desemnat de Consiliul Superior al Procurorilor. Organul de urmărire penală care a primit o sesizare despre infracțiunile săvârșite de persoanele menționate este obligat să o trimită imediat pentru examinare Procurorului General sau, după caz, Consiliului Superior al Procurorilor.

Astfel, în sensul art. 262 alin. (5) din Codul de procedură penală, Procurorul General este autorizat să desemneze un procuror pentru a examina sesizările despre acțiunile Președintelui Parlamentului, Președintelui Republicii Moldova, Prim-ministrului și examinarea infracțiunilor comise de către aceștia. Analogic, Consiliul Superior al Procurorilor are atribuția de a desemna un procuror pentru examinarea sesizărilor despre presupusele infracțiuni săvârșite de Procurorul

General.

Prin urmare, atribuțiile Procurorului General și ale Consiliului Superior al Procurorilor de a desemna un procuror sunt atribuții strict procesual penale și nu pot forma obiectul controlului judecătoresc de legalitate în contencios administrativ, deoarece nu acționează în regim de putere publică, conform art. 5 din Codul administrativ.

În acest context, Colegiul reține prevederile art. 2 alin. (2) din Codul administrativ, care stipulează că anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

La fel, art. 2 din Codul administrativ prevede expres la alin. (3) lit. b) că prevederile sale nu se aplică raporturilor juridice ale autorităților publice care acționează în baza Codului contravențional sau Codului penal.

Din interpretarea sistemică a normelor relevante din Codul administrativ coroborate cu Legea cu privire la Procuratură nr. 3 din 25 februarie 2016 și Codul de procedură penală, Colegiul consideră că prima instanță corect a concluzionat despre inadmisibilitatea acțiunii, or, în condițiile speței, Consiliul Superior al Procurorilor a acționat în baza competențelor exclusive atribuite de legea procedural penală, de a desemna un procuror pentru examinarea unei sesizări cu privire la comiterea unei pretinse fapte penale de către un subiect special, și anume Procurorul General.

Așadar, hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor emisă în temeiul art. 262 alin. (5) din Codul de procedură penală nu constituie în sine un act administrativ individual în sensul art. 10 din Codul administrativ, deoarece la emiterea acesteia Consiliul Superior al Procurorilor a acționat ca o autoritate publică în baza Codului de procedură penală, iar prin prisma art. 2 alin. (3) lit. b) din Codul administrativ aceste raporturi juridico-publice sunt exceptate de controlul legalității în procedura contenciosului administrativ.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că Consiliul Superior al Procurorilor prin hotărârea nr.1-147/2021 din 18.11.2021 a examinat numai chestiunea privind desemnarea procurorului competent pentru examinarea unei sesizări penale, dar nu alte chestiuni cum ar fi admisibilitatea sesizării sau începerea/neînceperea urmăririi penale, iar aspectele ce țin de competența procurorului desemnat, modul de luare a deciziei date, iar legalitatea acțiunilor procesual-penale poate fi verificată de instanța competentă conform legii procedural penale.

Completul judiciar subliniază că, desemnarea de către Consiliul Superior al Procurorilor a unui procuror pentru examinarea unei sesizări cu privire la comiterea unei pretinse fapte prejudiciabile de către Procurorul General constituie o garanție a independenței Procurorului General. Nu orîșicare organ de urmărire penală are competență să investigheze o presupusă faptă ilegală a Procurorului General, ci doar procurorul desemnat de către Consiliul Superior al Procurorilor.

Din interpretarea tezei a treia a alin. (5) al art. 262 din Codul de procedură penală se deduce că organul de urmărire penală care a primit o sesizare despre presupusele infracțiuni săvârșite de Procurorul General este obligat să o trimită imediat pentru examinare Consiliului Superior al Procurorilor.

Sintagma „imediat” din norma precitată exonerează organul de urmărire penală, care a primit o sesizare despre presupusele infracțiuni comise de Procurorul General, de obligația de a întreprinde careva acțiuni procedurale, deoarece aceste acțiuni vor fi întreprinse doar de către procurorul desemnat de Consiliul Superior al Procurorilor.

Cu atât mai mult că, articolul 270 din Codul de procedură penală stabilește expres că urmărirea penală împotriva Procurorului General se pornește de către procurorul desemnat de Consiliul Superior al Procurorilor.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat că stabilirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești constituie o prerogativă exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură. Sub acest aspect, principiul liberului acces la justiție presupune posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a-1 utiliza în formele și în modalitățile prevăzute de lege.

La fel, Completul de judecată ține să menționeze că, prin noțiunea de desemnare se înțelege numirea unei persoane considerând-o cea mai potrivită pentru desfășurarea unei activități, pentru ocuparea unei demnități sau a unei funcții. Iar, urmărirea penală are ca obiect colectarea probelor necesare cu privire la existența infracțiunii, la identificarea făptuitorului, pentru a se constata dacă este sau nu cazul să se transmită cauza penală în judecată în condițiile legii și pentru a se stabili răspunderea acestuia.

Astfel, Consiliul Superior al Procurorilor potrivit normelor Codului de procedură penală nu are competențe de a porni urmărirea penală, or potrivit art. 1 alin.(1) Cod de procedură penală, procesul penal reprezintă activitatea organelor de urmărire penală și a instanțelor judecătorești cu participarea părților în proces și a altor persoane, desfășurată în conformitate cu prevederile prezentului cod.

Iar, potrivit art. 270 alin.(7) Cod de procedură penală, urmărirea penală împotriva Procurorului General se pornește de către procurorul desemnat de Consiliul Superior al Procurorilor.

În speță, Consiliul Superior al Procurorilor a acționat în regim de putere publică, iar hotărârea nu îmbracă forma unui act administrativ individual, conform art. 10 din Codul administrativ.

Prin urmare, Curtea de Apel Chișinău corect a declarat inadmisibilă acțiunea înaintată de Alexandr Stoianoglo, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, din moment ce legiuitorul a exceptat raporturile juridice ale autorităților publice, care acționează în baza legii penale, din categoria de raporturi de contencios administrativ, excepție prevăzută expres la art. 2 alin. (3) lit. b) din Codul administrativ.

Cu titlu subsidiar, instanța de recurs apreciază ca fiind irelevante argumentele recurentului, precum că instanța de fond a omis să se expună asupra cererii de suspendare a actului administrativ și să examineze chestiunea cu privire la atragerea obligatorie a terțului în procesul de contencios administrativ. Or, constatând că revendicările formulate de reclamant în cererea de chemare în judecată nu pot constitui obiect material al unei acțiuni în contencios administrativ, conform art. 2 alin. (3) lit. b) din Codul administrativ, Curtea de Apel Chișinău a constatat inter alia, în mod indirect, că nu este competentă să examineze chestiunea cu privire la suspendarea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-147/2021 din 18 decembrie 2021 și atragerea terților în proces, deoarece

actul contestat nu îmbracă forma unui act administrativ individual, conform art. 10 din Codul administrativ.

Astfel, odată cu aceste constatări ale Curții de Apel Chișinău a decăzut necesitatea examinării acestor chestiuni de procedură. Conjunctura concluziilor trase de instanța de recurs și expuse supra profilează netemeinicia recursului și necesitatea respingerii acestuia, cu menținerea încheierii primei instanțe.

Conform articolelor 193, 194, 241 și 243 alin. (1) lit. b), (2) și (3) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul depus de către Alexandr Stoianoglo, reprezentat de avocatul Iurie Mărgineanu.

Se menține încheierea din 24 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău emisă în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Alexandr Stoianoglo împotriva Consiliului Superior al Procurorilor cu privire la anularea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-147/2021 din 18.11.2021 cu privire la examinarea adresării doamnei Inga Grigoriu cu privire la preținse acțiuni ilegale ale Procurorului General (suspendat de drept din funcție) Alexandr Stoianoglo.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Iurie Bejenaru

judecătorii

Aliona Miron

Nina Vascan